

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 24 lutego 2015 r.

Sąd Rejonowy w Pruszkowie III Wydział Rodzinny i Nieletnich

w następującym składzie:

Przewodniczący: SSR Grażyna Paczesna

Protokolant: Justyna Maciejak

Po rozpoznaniu w dniu 12 lutego 2015 r. w Pruszkowie

na rozprawie

sprawy z powództwa małoletnich: M. M. (1) i M. M. (2), reprezentowanych przez przedstawiciela ustawowego – matkę S. M.

przeciwko G. M.

o alimenty

I. Zasadza – poczynając od dnia 30 września 2014 roku – od pozwanego G. M. tytułem alimentów na rzecz małoletnich dzieci: M. M. (1) urodzonej dnia (...) w W. kwotę 1.000 (jeden tysiąc) złotych miesięcznie i na rzecz M. M. (2) urodzonego dnia (...) w W. kwotę 850 (osiemset pięćdziesiąt) złotych miesięcznie, łącznie kwotę 1.850 (jeden tysiąc osiemset pięćdziesiąt) złotych miesięcznie, płatne do rąk matki małoletnich powodów – S. M. do dnia 10-go każdego miesiąca wraz z ustawowymi odsetkami w przypadku zwłoki w płatności którejkolwiek z rat,

II. W pozostałej części powództwo oddała,

III. Koszty postępowania pomiędzy stronami wzajemnie znosi,

IV. Odstępuje od obciążania pozwanego kosztami sądowymi, przejmując je na rachunek Skarbu Państwa,

V. Wyrokowi w punkcie I-szym nadaje rygor natychmiastowej wykonalności.

UZASADNIENIE

Pozwem z dnia 30 września 2014 r. przedstawicielka ustawowa małoletnich M. M. (1) i M. M. (2) – matka S. M. wniosła o zasądzenie od pozwanego G. M. na rzecz małoletnich dzieci alimentów w kwocie 2.900 zł miesięcznie, płatnej na rachunek bankowy matki małoletnich – płatnych w dwóch transzach:

- kwota 1.400 zł płatne do dnia 5 – go każdego miesiąca na poczet spłaty kredytu mieszkaniowego na konto wskazane przez bank z pominięciem konta bankowego matki małoletnich;
- kwota 1.500 zł będzie płatne do 15 – go każdego miesiąca na wskazane konto matki małoletnich wraz z ustawowymi odsetkami w przypadku opóźnienia w płatności którejkolwiek z rat

a także zobowiązanie pozwanego przez czas trwania procesu do ponoszenia kosztów wychowania i utrzymywania dzieci w kwocie 2.900 zł miesięcznie i przekazanie ich matce do 5 dnia każdego miesiąca.

W uzasadnieniu pozwu, przedstawicielka ustawowa wskazała, że z pozwanym pozostawała w nieformalnym związku mieszkając razem i prowadząc wspólne gospodarstwo domowe przez około 9 lat. Ze związku tego urodziło się dwoje dzieci M. M. (1) oraz M. M. (2). W roku 2011 zostało kupione wspólne mieszkanie, w którym obecnie zamieszkuje przedstawicielka ustawowa wraz z dziećmi. Wskazano, iż pozwany od dnia 2 września 2014 r. nie mieszka ze swoją rodziną, gdyż poznał inną kobietę i zamieszkuje w swoim drugim mieszkaniu w P. przy ul. (...). Kontakty pozwanego z przedstawicielką ustawową ograniczają się tylko do spraw związanych z wychowywaniem dzieci. Pozwany niełoży żadnych środków finansowych na ich utrzymanie. Wskazała, że pozwany posiada majątek w postaci: mieszkania w P. przy ul. (...) o wartości 350.000 zł działkę budowlaną w P. przy ul. (...) o wartości 250.000 zł, 50 % własności mieszkania w P. przy ul. (...) o łącznej wartości ok. 380.000 zł, samochód osobowy h. (...) o wartości ok. 17.000 zł. Przedstawicielka ustawowa małoletnich podała, że koszty związane z mieszkaniem wynoszą ok. 800 miesięcznie, nie wliczając w to kosztów kredytu. Na ubranie, jedzenie, lekarstwa, edukację, kulturę, wyjazdy i inne potrzeby małoletnich wydatki sięgają średnio miesięcznie ok. 3.500 zł. Przedstawicielka ustawowa wskazała, że pozwany pracuje jako (...) w (...) oraz jako (...)w (...), a jego miesięczny dochód – według posiadanej wiedzy wynosi ok. 11.000 zł. Pozwany nie ma nikogo na utrzymaniu i będzie w stanie ponosić koszty utrzymania dzieci w dochodzonej kwocie (pozew k. 3 – 6 akt)..

W odpowiedzi na pozew wniesionej w dniu 12 listopada 2014 r. pozwany G. M. reprezentowany przez profesjonalnego pełnomocnika (pełnomocnictwo k. 24) wniósł o oddalenie powództwa w całości oraz zasądzenie od strony powodowej na rzecz pozwanego kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych.

W uzasadnieniu pozwany podniósł, że ponosi pełne koszty utrzymania małoletnich. Pozwany wskazał, że mieszka w P. wraz z małoletnimi, które również są tam zameldowane. Pozwany sprawuje nad małoletnimi powodami bieżącą pieczę, co oznacza codzienną dbałość o osobę dziecka, dobrą atmosferę, należyte warunki rozwoju i wybór rozrywek oraz sposobu spędzania wolnego czasu, jego wychowania – co oznacza troskę o właściwy rozwój dziecka pod względem fizycznym i duchowym, jego osobowości i zainteresowań. Z uwagi na powyższe codzienna pieczę na dziećmi stron sprawuje pozwany, a jedynie na zadanie przedstawicielki ustawowej małoletnich, dzieci incydentalnie przebywają w miejscu zamieszkania matki. Zdaniem pozwanego przedstawicielka ustawowa małoletnich incydentalnie wykonuje w/w obowiązki i w konsekwencji wbrew jej twierdzeniom, nie ponosi kosztów utrzymania małoletnich powodów. Ponadto przedstawicielka ustawowa nie przedłożyła żadnych dowodów potwierdzających ponoszenie przez nią jakichkolwiek wydatków na dzieci. Pozwany wskazał, że na koszty utrzymania dzieci składają się następujące wydatki: kwota 364 koszty leczenia, wizyty lekarskie, lekarstwa, witaminy; kwota 920 zł miesięczne wydatki na codzienne potrzeby małoletnich (wyżywienie, ubrania, pielęgnacja), w tym 100 zł środki pielęgnacyjne (żel, szampon, pasta do zębów, krem do ciała), 320 zł odzież dla dzieci, 500 zł miesięczne wyżywienie dzieci; kwota 1.030 zł miesięczna opłata za przedszkole oraz szkołę w tym: 250 zł wpisowe i opłaty szkolne, 780 zł książki do szkoły, artykuły szkolne takie jak blok, kredki, farbki itp.; kwota 10 zł miesięcznie – zajęcia dodatkowe, na które uczęszczają małoletni; kwota 300 zł miesięcznie koszty paliwa dojazdów dziecka do lekarzy i na zajęcia dodatkowe; kwota 30 zł miesięcznie – środki czystości; kwota 400 zł wyposażenie pokoi dziecięcych; kwota 500 zł zabawki. Pozwany oświadczył, że jego wynagrodzenie miesięczne wynosi 10.599,88 zł, zaś na konieczne comiesięczne wydatki, przeznacza kwotę 6.191 zł, która zawiera: spłata kredytu 1.500 zł, ubrania, bielizna 1.000 zł, gaz mieszkanie 50 zł, prąd mieszkanie 100 zł czynsz mieszkanie 780 zł, tv - internet 65 zł, OC samochodu za m-c 50 zł, paliwo 600 zł, żywność 500 zł, inne wydatki 200 zł, ubezpieczenie (...) i (...) 140 zł, ubezpieczenie mieszkania 25 zł, telefon komórkowy pozwanego 170 zł, telefon komórkowy córki 50 zł, 1/2 czynszu za mieszkanie stron 336 zł, karta M. 100 zł, umowa pożyczki mieszkaniowej 525 zł (odpowiedź na pozew – k. 40 – 46 akt).

W toku postępowania przedstawicielka ustawowa ustanowiła pełnomocnika procesowego (pełnomocnictwo k. 131).

Na rozprawie w dniu 1 grudnia 2014 r. pełnomocnik przedstawicielki ustawowej powodów popierał powództwo z modyfikacją w ten sposób, że wnosi o zasądzenie od pozwanego tytułem alimentów na rzecz małoletniej M. kwoty 2.500 zł i na M. 2.000 zł, płatnych do dnia 15 – tego każdego miesiąca do rąk przedstawicielki ustawowej powodów wraz z odsetkami ustawowymi w przypadku uchybienia terminowi płatności (protokół k. 113). Załączył

również zestawienie miesięcznych wydatków na dzieci sporządzone przez przedstawicielkę ustawową małoletnich powodów, na które składają się następujące kwoty: 700 zł – (w tym również podręczniki szkolne), przedszkole i zajęcia dodatkowe (plastyka, judo, angielski, zajęcia wokalnno-instrumentalne); 100 zł – rada rodziców (50 miesięcznie), ubezpieczenie (42 - rocznie) + dodatkowe atrakcje w szkole i przedszkolu tj: wyjazdy do kina, teatru, basen , okolicznościowe zdjęcia, Mikołajki, bale itd.; 50 zł – atrakcje poza szkolne i przedszkolne np.: kino, wycieczki, jazdy konne, basen; 300 zł – obuwiu (buty sezonowe, kapcie, klapki, śniegowce, gumowce); 200 zł – ubranie; 1.000 zł – jedzenie (przedszkole zapewnia śniadanie, obiad i przekąskę popołudniową); 75 zł – opiekunka (w okresie 4.10-24.10, ok. 5 godzin dziennie, 12,00 zł/godzinę); 100 zł – leki, wizyty u stomatologa; 30 zł – fryzjer; 300 zł - raz na m-c duże zakupy: chemia gosp., artykuły spożywcze; 100 zł – prezenty dla dzieci z okazji ich urodzin, mikołajek, dnia dziecka, gwiazdki; 50 zł – prezenty dla dzieci, które zapraszają powodów na swoje urodziny; 50 zł – bloki, kredki, gazetki dziecięce, książki, zdjęcia, filmy, płyty z muzyką ; 100 zł – wyposażenie pokoi dzieci + malowanie (meble, dywan, krzesło, lampy, ramki, pościel, koc, poduszki, pojemniki, itp.); 100 zł – zakup rowerów, hulajnóg, rolek, 50 zł – (917,00 zł - jednorazowy zakup odkurzacza, żelazka, talerzy) = 3.355,- zł. tj. na każde dziecko po 1.677,50 zł.

Dodatkowe koszty jednorazowe (w roku): 7.500 zł wyjazdy na wakacje i narty + wyjazdy weekendowe (ok. 625 zł mies. czyli 312,50 zł mies. na każde dziecko); 1.200 zł urodziny M. i M. w centrach zabaw wraz z ich gośćmi (100 zł miesięcznie czyli 50 zł miesięcznie na każde dziecko) = 8.700 zł czyli po 362,50 zł miesięcznie na każde dziecko. Pozostałe koszty ogólne utrzymania mieszkania to (miesięcznie średnio): 890 zł - rachunki (czynsz, prąd, TV, internet), z tych ogólnych kosztów utrzymania zatem na miesięcznie na każde z dzieci przypada kwota 297 zł. Koszty związane z miesięcznym utrzymaniem samochodu, z którego matka powodów korzysta na potrzeby dzieci, to 700 zł (benzyna, ubezpieczenie samochodu, + naprawy). Na każde z dzieci przypada zatem 1/3 tej kwoty, tj. 230 zł. Wskazała, iż średnie miesięczne koszty utrzymania dziecka wynoszą 2.567 zł.

W piśmie procesowym z dnia 15 grudnia 2014 r. pełnomocnik przedstawicielki ustawowej powodów ponownie zmodyfikował pozew ostatecznie domagając się zasądzenia od pozwanego na rzecz małoletniej M. M. (1) kwoty po 1.700 zł miesięcznie, a na małoletniego M. M. (2) kwoty po 1.500 zł miesięcznie od dnia wniesienia powództwa. Ponadto wniósł o udzielenie zabezpieczenia na czas trwania postępowania alimentów na małoletnie dzieci stron, w ten sposób, aby pozwany płacił na M. M. (1) kwotę po 1.200 zł miesięcznie, a na M. M. (2) kwotę po 2.300 zł (k. 124).

Postanowieniem z dnia 23 grudnia 2014 r. Sąd Rejonowy w Pruszkowie udzielił zabezpieczenia powództwa w ten sposób, że na czas trwania niniejszej sprawy zobowiązał pozwanego G. M. do łożenia na rzecz córki M. M. (1) ur. (...) w W. kwoty po 600 zł miesięcznie oraz na rzecz małoletniego M. M. (2) urodzonego (...) w W. kwoty po 600 zł, płatnych do rąk matki S. M. do 10-tego dnia każdego miesiąca wraz z odsetkami ustawowymi w przypadku uchybienia terminowi płatności którejkolwiek z rat i w pozostałej części wniosek oddalił (postanowienie k. 134 – 136).

Na rozprawie w dniu 12 lutego 2015 r. do chwili zamknięcia rozprawy pełnomocnik przedstawicielki ustawowej powodów popierał powództwo w całości w brzmieniu zmodyfikowanym pismem z dnia 15 grudnia 2014 r. (k. 255).

W dniu 18 lutego 2015 r. pełnomocnik pozwanego złożył pismo procesowe stanowiące załącznik do protokołu rozprawy, w którym uznał powództwo co do kwoty 700 zł alimentów płatnych miesięcznie na rzecz M. M. (1) i co do kwoty 600 zł alimentów płatnych miesięcznie na rzecz M. M. (2) wnosząc o oddalenie powództwa w pozostałym zakresie – tj. ponad wskazane w pkt 1 i 2 kwoty a także zasądzenie na rzecz pozwanego kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych (k. 296- 298).

Sąd Rejonowy ustalił następujący stan faktyczny:

Małoletni M. M. (1) urodzony (...) w W. i M. M. (2) urodziny (...) w W. pochodzi z nieformalnego związku S. M. i G. M.. Rodzice małoletnich dzieci zamieszkiwali wspólnie w mieszkaniu pozwanego w P. przy ul. (...) – do grudnia 2011 r. Następnie zamieszkali w P. przy ul. (...) w mieszkaniu będącym ich współwłasnością (na wspólny kredyt) w kwocie 1.400 zł miesięcznie. W dniu 2 września 2014 r. pozwany wyprowadził się ze wspólnego mieszkania, do swojego

mieszkania w P. przy ul. (...), zabierając z sobą małoletnie dzieci, a od 4 października 2014 r. małoletni zamieszkują z matką – w tym samym miejscu – w P. przy ul. (...).

Małoletnia M. M. (1) ma 9 lat i uczęszcza do Szkoły Podstawowej, a M. M. (2) ma 5 lat i uczęszcza do przedszkola, którego koszt wynosi 400 zł miesięcznie. Dzieci nie mają chorób przewlekłych. Dziećmi przez ostatnie osiem lat zajmowała się opiekunka – T. S., a obecnie odbierała je ze szkoły i przebywała w domu do czasu powrotu z pracy jednego z rodziców.

S. M. ma 35 lat. Zamieszkuje wspólnie z małoletnimi dziećmi w mieszkaniu o pow. 67 m² będącym współwłasnością jej i pozwanego w P.. Poza małoletnim nie posiada innych dzieci, ani nie ma nikogo na utrzymaniu. Jest zatrudniona w (...) na M. (k. 114 i 126) na podstawie umowy o pracę za wynagrodzeniem netto 3.800 zł miesięcznie. Opłaca czynsz w kwocie 670 zł, za energię 120 zł, internet i telewizja 120 zł. Wyżywienie dzieci wynosi ok. 1.000 zł miesięcznie, na ubrania wydaje ok. 200 zł, na lekarstwa 100 zł, środki czystości ok. 200 zł, wypoczynek ok. 600 zł. Średni miesięczny koszt utrzymania dzieci określiła na kwotę po 2.567 zł miesięcznie. Prowadząc wspólne gospodarstwo domowe rodzice małoletnich dysponowali kwotą 11.000 zł pozwanego i 3.800 przedstawicielki ustawowej małoletnich. S. M. uiszczala po połowie czynsz, kredyt, za zakupy do domu. Musiała pozwanemu zwrócić połowę ceny za keyboard dla M., za telewizję cyfrową 25 zł. Od momentu wyprowadzenia się pozwanego z wspólnego mieszkania do momentu zasądzenia alimentów w trybie zabezpieczenia w kwocie po 600 zł na każde dziecko – nie otrzymywała od pozwanego żadnej pomocy. Pozwany kupował dzieciom rzeczy, ale nie pozwalał ich przynosić do domu matki. Ubrania, które kupował dzieciom, pozostawały w jego domu. Matka dzieci otrzymywała alimenty pomniejszone o ratę kredytu, gdyż alimenty wpływały na konto, z którego bank pobierał ratę kredytu i na życie pozostawała jej kwota 500 zł. S. M. zapożyczyła się na wyjazd na ferie, a obecnie ma zadłużenie w wysokości 5.000 zł w banku i 3.000 zł od przyjaciół i przez 3 lata będzie to rata 300 zł do banku i 200 zł do osób fizycznych. Musiała kupić kurtki i inne rzeczy dla dzieci za kwotę 580 zł, a łącznie wydatki wyjazdowe wyniosły 2.000 zł. Będzie musiała zatrudnić opiekunkę do odbioru ze szkoły dzieci, gdyż wcześniej pomagała jej pani T. S., która – na skutek działań pozwanego, już jej nie pomaga. Rodzice pozwanego odmówili jej pomocy w postaci odebrania dzieci. Powiedzieli, że będą opiekować się dziećmi tylko na prośbę pozwanego. W październiku 2014 r. przysłali jej sms-a, że w sprawie opieki proszą kontaktować się z pozwanym lub jego pełnomocnikiem (k. 254 akt). Matka dzieci musi zatem poszukać opiekunki. Jest to koszt 20 zł za godzinę i będzie to wydatek za 15 godzin tygodniowo. Opiekunka jest potrzebna 5 godzin dziennie, bo to wynika z planu lekcji M., która wychodzi ze szkoły o 17.10, a najwcześniej o 11.30., w poniedziałki chodzi na świetlicę, korzysta też ze świetlicy rano. Około godziny 16.00 jest odbiór M.. Spółdzielnia rozłożyła na raty S. M. zaległy czynsz w wysokości 850 zł miesięcznie przez jeden rok. Koszt języka angielskiego dla M. wynosi 40 zł. Wcześniej wszystkie koszty płacone były przez rodziców po połowie. Pozwany nie wspiera jej w opłatach za mieszkanie. We wrześniu zapłacił połowę czynszu i do tej pory nie płacił - zadłużenie wynosi 2.000 zł. W lipcu 2014 r. dostała od pozwanego pieniądze na dofinansowanie wyjazdu na wakacje z dziećmi.

G. M. ma 40 lat. Zamieszkuje w mieszkaniu w P. przy ul. (...) o pow. 54 m^{((2))} stanowiącym jego własność. Od 2 września 2014 r. do 4 października 2014 r. jego małoletnie dzieci M. i M. zamieszkiwały razem z nim. Poza w/w małoletnimi dziećmi nie posiada innych dzieci. Jest zatrudniony w (...) w W. na podstawie umowy o pracę na czas nieokreślony od dnia 1 stycznia 2006 r. w pełnym wymiarze etatu na stanowisku (...) ze średnim wynagrodzeniem netto 4.684,88 zł miesięcznie. Pozwany osiąga dochód w kwocie 5.915 zł netto od 1 kwietnia 2009r. na podstawie umowy o dzieło w (...) w W.. Z pracy w (...) wzięł pożyczkę w wysokości 30.000 zł na remont mieszkania, której miesięczna rata wynosi 550 zł – na okres 5 lat. Czynsz za mieszkanie wynosi ok. 780 zł, prąd ok. 100 zł, gaz ok. 50 zł na dwa miesiące, internet 65 zł, telefon córki, który podarował jej na urodziny 60 zł. Mieszkanie jest obciążone kredytem. Koszt wyżywienia, podczas gdy dzieci mieszkaly z pozwanym wynosił 800 -1.000 zł. Ubranie ok. 200 zł, środki czystości 150 zł, lekarstwa ok. 100 zł, tygodniowy wyjazd w góry 1.500 zł kwatera. Ponosi wszystkie opłaty szkolne i pozaszkolne. Płaci za dodatkowe zajęcia z języka angielskiego – córki M., dentystę dzieci, lekcje w akademii (...) 40 zł. Aktualnie ojciec płaci za przedszkole M. 400 zł i za składki w szkole na Komitet Rodzicielski ok. 200 zł miesięcznie. Ponośli co najmniej połowę wydatków na opiekunkę do dzieci, w niektórych miesiącach 2/3 lub po połowie. W czasie gdy dzieci zamieszkiwały u pozwanego, nie otrzymywał od matki dzieci żadnej kwoty na ich utrzymanie. Za wspólne

mieszkanie w P. płacił regularnie połowę raty kredytu, zaś od stycznia 2015 r. zaprzestał uiszczania połowy raty kredytu, gdyż jak twierdzi S. M. „nie płaciła swojej raty”. Czynsz za mieszkanie w P. za wrzesień 2014 r. został przez pozwanego zapłacony w połowie, w kolejnych miesiącach nie uiszczając opłat za czynsz tego mieszkania. W mieszkaniu w P. zostały wymienione zamki i pozwany nie ma kluczy do tego mieszkania. Pozwany był z dziećmi u lekarza na przełomie październik – grudzień 2014 r. – cztery razy, a u lekarza dentysty 2 razy. Koszty utrzymania dzieci: M. ocenia na 1.200 zł, M. na 1.400 zł. Pożyczył matce dzieci w lipcu kwotę 9.000 zł na spłatę jej długów, której jedną ratę oddała we wrześniu 2014 r. Pozwany kupuje dzieciom ubrania, kupił telefony za które opłaca abonament w kwocie 60 zł, ponosi koszty leków (ma wykupiony abonament w klinice, za który płaci 80 zł, a także koszty np. jednorazowego wyjścia do kina z dziećmi w wysokości 100 zł. Pozwany spłaca również swój kredyt we frankach szwajcarskich, którego miesięczna rata wynosi 150 franków. Ma wykupione 2 polisy ubezpieczeniowe. Po opłaceniu czynszu 700 zł, raty kredytu 700 zł, połowy raty wspólnego kredytu 650 zł, opłat za samochód 150 zł, telefonu, gazu, prądu – zostaje mu kwota 1.000 zł.

Postanowieniem z dnia 19 grudnia 2014 r., Sąd Rejonowy w Pruszkowie w sprawie o sygn. akt III Nsm 813/14 na czas trwania tego postępowania – w trybie zabezpieczenia ustalił, że każdorazowym miejscem zamieszkania małoletnich: M. M. (2) i M. M. (1) będzie każdorazowe miejsce zamieszkania matki S. M.; a także na czas trwania postępowania w trybie zabezpieczenia ustalił, że G. M. ma prawo do kontaktów ze swoimi dziećmi M. M. (2) i M. M. w swoim miejscu zamieszkania (w sposób wskazany w pkt 2 w/w postanowienia akt III Nsm 813/14) .

Sąd ustalił powyższy stan faktyczny w oparciu o następujące dowody: odpis skrócony aktu urodzenia M. M. (1) (k. 7), odpis skrócony aktu urodzenia M. M. (2) (k.8), kopii poświadczonyj za zgodność z oryginałem umowy sprzedaży i ustanowienia hipoteki – akt notarialny z dnia 6.06.2011 r. (k. 49 – 54), zaświadczenie o zarobkach pozwanego w (...) (k. 55), zaświadczenie o zarobkach pozwanego z (...) (k. 56), kopii umowy Nr (...) w sprawie udzielenia pożyczki z Zakładowego Funduszu Świadczeń Socjalnych zawartej w dniu 21.08.2014 r. (k. 57-58), kopia umowy kredytu hipotecznego Nr KH/ (...) z dnia 31.05.2011 r. (k. 59 – 61), potwierdzenie wykonania przelewu (k. 62-66), wyciąg z rachunku (...) z dnia 20.05.2011 r. do 20.09.2014 r. (k. 67 – 76), kopia dowodu wpłaty na (...) w Przedszkolu (k. 77), kopia dowodów wpłaty za posiłki w Przedszkolu (k.78), kopia zamówienia podręczników (k.79), kopia faktur VAT (k.80 - 108), zaświadczenie ze Spółdzielni o zaleganiu z czynszem za mieszkanie w P. przy ul. (...) (k. 109 - 111), zestawienie miesięcznych wydatków na dzieci sporządzone przez S. M. (k. 112), kopii PIT -37 za 2013 r. pozwanego (k. 195 – 200), wydruk z (...) – serwis transakcyjny za okres 1.10.2014 r. – 01.01.2015 r. (k. 204 – 245), wydruk sma od dziadków ojczystych powodów (k. 254), przesłuchania przedstawicielki ustawowej powodów S. M. (k.114 -115 i k. 264-266), przesłuchania pozwanego G. M. (k. 115 i k. 266-267), jak również zeznań świadków: R. M. (k. 143 – 145), T. S. (k. 145 -147), A. R. (1) (k. 256-257), A. M. (k. 258-260), C. M. (k. 260-261), A. R. (2) (k. 261 –263).

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie dokumentów złożonych do akt, powołanych wyżej, oraz zeznań wskazanych świadków i przesłuchania stron. Prawdziwość dokumentów i fakt ich sporządzenia, jak również treść zeznań świadków – w zakresie, a jakim stanowiły podstawę ustalenia stanu faktycznego sprawy – nie budziły wątpliwości i korespondowały ze sobą, stąd zostały uznane przez Sąd za wiarygodne.

Sąd oddalił wniosek pełnomocnika strony powodowej o dopuszczenie dowodu z zeznań świadka M. Ż. (k. 263), gdyż w/w świadek przebywała zagranicą, a okoliczności sporne zostały dostatecznie wyjaśnione. Przeprowadzanie omawianego dowodu Sąd uznał za zbędne, bowiem prowadziłyby do niepotrzebnego, zwłaszcza biorąc pod uwagę postanowienia art. 6 k.p.c. przewleknięcia postępowania.

Ustalając stan faktyczny Sąd oparł się na wskazanych wyżej dowodach uznając je za spójny i nie budzący wątpliwości materiał dowodowy. Wiarygodność przywołanych dokumentów nie była kwestionowana przez strony, ponadto przedmiotowe dokumenty nie wzbudzały również wątpliwości Sądu co do rzetelności i wiarygodności zawartych w nich treści, mimo iż niektóre z dokumentów zostały złożone w kserokopiach.

Zdaniem Sądu zeznania przedstawicielki ustawowej małoletnich powodów, jak i pozwanego były w przeważającej części wiarygodne.

Sąd nie oparł się na złożonych przez pozwanego do sprawy paragonach i fakturach VAT, albowiem nie są one rachunkami imiennymi wystawionymi na małoletnich powodów i nie stanowią one dowodu zakupu określonej rzeczy dla nich.

Sąd zgodnie z powyższym krytycznie ocenił przedstawione przez pełnomocnika S. M. zestawienie kosztów utrzymania powodów i nie dał w pełni wiary co do wysokości wskazanych ostatecznie kwot utrzymania dzieci. Strona powodowa nie poparła w większości żadnymi dowodami powyższego zestawienia, a z zebranego materiału dowodowego nie wynika, by wskazane kwoty były faktycznie zasadne w podanych wysokościach. Ponadto wskazać należy na brak konsekwencji co do wskazywanej kwoty wydatków na dzieci, od kwot: 1700 zł M. i 1500 M. (k. 264) do kwoty 2.567 zł na każde z dzieci, przy czym w koszty utrzymania wliczono wyposażenie pokoi dzieci, zakup odkurzacza, żelazka i talerzy w wysokości 150 zł miesięcznie, co – w ocenie Sadu – nie jest zasadnym (k. 112 akt).

Sąd Rejonowy zważył, co następuje:

Stosownie do treści przepisu art. 133 kro na obydwójgu rodzicach ciąży obowiązek łożenia na utrzymanie dzieci, które nie są jeszcze w stanie utrzymać się samodzielnie. Zakres tego obowiązku, zgodnie z art. 135 kro, wyznaczają z jednej strony usprawiedliwione potrzeby osoby uprawnionej, z drugiej zaś zarobkowe i majątkowe możliwości osoby zobowiązanej, przy czym wykonywanie obowiązku alimentacyjnego może polegać także, w całości lub w części, na osobistych staraniach o utrzymanie lub wychowanie dziecka.

W sprawie niniejszej pozwany w piśmie procesowym z dnia 18 lutego 2015 r. uznał powództwo co do kwoty 700 zł alimentów płatnych miesięcznie na rzecz M. M. (1) i co do kwoty 600 zł na rzecz M. M. (2) wnosząc o oddalenie powództwa w pozostałym zakresie (k. 296- 298).

Przechodząc do oceny żądania przedstawicielki ustawowej małoletnich powodów ostatecznie sprecyzowanego pismem z dnia 15 grudnia 2014 r., o zasądzenia od pozwanego na rzecz małoletniej M. M. (1) kwoty po 1.700 zł miesięcznie, a na małoletniego M. M. (2) kwoty po 1.500 zł miesięcznie, wskazać należy, iż przez usprawiedliwione potrzeby należy rozumieć nie tylko elementarne potrzeby polegające na zapewnieniu minimum egzystencji, ale także takie, które stworzą uprawnionemu normalne warunki bytowania odpowiadające jego wiekowi, stanowi zdrowia i wykształceniu.

Wskazane pierwotnie w zestawieniu (k.112) przez przedstawicielkę ustawową wydatki na utrzymanie małoletnich powodów Sąd uznał za częściowo zawyżone. Pełnomocnik przedstawicielki ustawowej nie wykazał, aby kwota po 2.567 zł miesięcznie stanowiła uzasadnione potrzeby każdego z małoletnich dzieci stron M. M. (1) i M. M. (2). Oczywiście na dziecko można wydać każdą kwotę, jeżeli rodzice mają dostateczne środki finansowe, jednak Sąd musi kierować się jedynie usprawiedliwionymi potrzebami małoletniego.

Sąd przyjął – kierując się zasadami doświadczenia życiowego - iż rzeczywiste wydatki na małoletnią M. M. (1) kształtują się na poziomie ok. 2000 zł miesięcznie. W kwocie tej znajdują pokrycie następujące wydatki: 225 zł –v czynsz (1/3), opłaty za mieszkanie 80 zł (1/3), 300 – wyżywienie, odzież i obuwiu 100 zł, środki czystości 50 zł, szkoła – 300 zł (łącznie z Rada Rodziców i kosztami dojazdu), leki – 50 zł, kino, rozrywka, wypoczynek 100 zł, 800 zł – opiekunka. Koszty opiekunki Sad przyjął za usprawiedliwione w kwocie 800 zł, bowiem odliczyć należy nieobecności dziecka w szkole, dni wolne dla matki. Z drugiej strony należy przyjąć, że – pozbawiona wszelkiej pomocy ze strony rodziny ojca dzieci – ich matka, pracująca w (...) na M. w godzinach 9 – 17, zmuszona jest zapewnić dzieciom bezpieczeństwo i właściwą opiekę. Na istniejący obecnie konflikt pomiędzy matką powodów a rodzina pozwanego wskazywały zarówno zeznania świadków, jak i stron.

Co do kosztów utrzymania małoletniego M. M. (2) – w ocenie Sadu – jest to kwota około 1.700 zł. W kwocie tej znajdują pokrycie powyższe wydatki: 225 zł – czynsz (1/3), opłaty za mieszkanie 80 zł (1/3), przedszkole – 400 zł, 300 – wyżywienie, odzież i obuwiu 200 zł, środki czystości 50 zł, leki – 50 zł, kino, rozrywka, wypoczynek 100 zł. dojazdy do przedszkola 200 zł, zabawki 100 zł.

Wskazać należy, iż górną granicą świadczeń alimentacyjnych stanowią możliwości dochodowe i majątkowe strony zobowiązanej do alimentacji, nawet jeśli w tych granicach nie zostaną zaspokojone wszelkie usprawiedliwione potrzeby osoby do alimentacji uprawnionej. W tym miejscu należy stwierdzić, że przez ustawowe określenie „możliwości zarobkowe i majątkowe” rozumie się nie tylko zarobki i dochody rzeczywiście uzyskiwane ze swojego majątku, lecz także te zarobki i dochody, które osoba zobowiązana do alimentacji może i powinna uzyskiwać przy dołożeniu należytej staranności i przestrzeganiu zasad prawidłowej gospodarki oraz stosownie do swoich sił umysłowych i fizycznych. Przez usprawiedliwione potrzeby rozumie się nie tylko elementarne potrzeby polegające na zapewnieniu minimum egzystencji, ale również takie, które stworzą uprawnionemu normalne warunki bytowania odpowiadające jego wiekowi, stanowi zdrowia i wykształcenia.

W sprawie zostało ustalone, iż pozwany zatrudniony jest zatrudniony w (...) w W. na podstawie umowy o pracę ze średnim wynagrodzeniem netto 4.684,88 zł miesięcznie, a ponadto osiąga dochód w kwocie 5.915 zł netto na podstawie umowy o dzieło w (...). Ma on zatem stosunkowo wysokie dochody. Samodzielnie opłaca czynsz w mieszkaniu w P. 700 zł, kredyt za działkę 700 zł, połowę kredytu na mieszkanie zajmowane przez matkę i dzieci stron 650 zł, media 150 zł, opłata za samochód 150, telefon, gaz, prąd. Ma wykupione 2 polisy ubezpieczeniowe. Pozwany spłaca również swój kredyt we frankach szwajcarskich, którego miesięczna rata wynosi 150 franków. Nie uszło uwagi Sądu, okoliczność, że do tej pory pozwany ponosił koszty za przedszkole M. i inne opłaty w szkole za M., jednakże – ustalając koszty utrzymanie dzieci – Sad określa je w całości, biorąc pod uwagę uzasadnione wydatki i potrzeby dzieci.

Sąd ustalając wysokość obowiązku alimentacyjnego G. M. brał pod uwagę przede wszystkim jego aktualne zarobki oraz fakt, iż w miarę swoich możliwości odwiedza dzieci, zabiera ich do siebie oraz kupuje prezenty przy różnych okazjach, zatem partycypuje w kosztach poprzez utrzymanie dzieci w trakcie pobytów u ojca. Jednak okoliczność ta i osobiste starania o dzieci w czasie pobytu dzieci u ojca nie zwalniają go z obowiązku uczestniczenia w utrzymaniu małoletnich w niezbędnym zakresie, gdyż jednak osobiste starania po stronie matki dzieci (przy której w ustalono w trybie zabezpieczenia w sprawie I. N. 813/14) miejsce pobytu dzieci) - są wyższe. Zdaniem Sądu nie można oczekiwać, że matka samodzielnie będzie ponosić większość usprawiedliwionych kosztów utrzymania dzieci również z tego powodu, iż pozwany ma dodatkowe kredyty. Przyjmując, iż pozwany ponosi koszty w tym zakresie, tym bardziej powinien ponosić koszty zwiększających się potrzeb własnych dzieci. Na wysokość alimentów nie mogą mieć wpływu obciążające pozwanego zadłużenia finansowe, w szczególności pożyczka od pracodawcy na remont jego mieszkania w P. czy kredyt na działkę. Osoba, która zaciąga kredyty winna pamiętać o swych zobowiązaniach alimentacyjnych i wysokość ewentualnych wydatków dostosować do posiadanych możliwości zarobkowych z uwzględnieniem obowiązku alimentacyjnego (tak SN w orzeczeniu z dnia 12 listopada 1976 r., III CRN 236/76).

Comiesięczne wydatki sam pozwany określił na kwotę 6.191 zł, zatem – w ocenie Sadu, w zestawieniu z wysokością dochodów pozwanego w kwocie 10.599,88 zł miesięcznie - posiada możliwości uiszczania alimentów w zasadzonej wysokości. W tym miejscu należy nadmienić na podnoszoną przez stronę powodowa okoliczność przekazywania przez pozwanego kwot na rachunek M. Ż.. W ocenie Sadu okoliczność gospodarowania przez pozwanego jego pieniędzmi nie ma wpływu na ocenę możliwości zarobkowych pozwanego, które bezspornie są wysokie i – jak wyżej zauważono – pozwalają pozwanemu na wywiązanie się z obowiązku alimentacyjnego wobec dzieci w zasadzonej wyrokiem wysokości..

Odnosząc się do sytuacji majątkowej matki dzieci, wskazać należy, iż osiąga ona dochód w kwocie ok. 3.800 zł netto, obciążona jest połową raty kredytu za mieszkanie (tj. 650 zł), opłatami za media 300 zł. Przez okres, kiedy pozwany nie płacił na dzieci, a one zamieszkiwały u matki, zaciągnęła pożyczkę w banku na kwotę 5.000 zł (z ratą miesięczną w kwocie 300 zł) a także u osób fizycznych w kwocie 3.000 (którą spłaca po 200 zł miesięcznie). Ponadto na skutek nie płacenia połowy czynszu przez pozwanego za mieszkanie w P. powstało zadłużenie w kwocie 2.100 zł, które spłaca przedstawicielka ustawowa powodów z każdym czynszem o 200 zł więcej. Przedstawicielka ustawowa małoletnich powodów – zobowiązana przez Sad do złożenia zaświadczenia o uzyskiwanych dochodach (k. 12, 14 i 21 akt) zobowiązania tego nie wykonała, jednakże okoliczność ta w sprawie nie była sporna.

W tym miejscu należy przypomnieć, iż wykonywanie obowiązku alimentacyjnego względem małoletnich dzieci może polegać w całości lub części na osobistych staraniach o wychowanie lub utrzymanie dzieci, w takim wypadku świadczenia alimentacyjne drugiego z rodziców, który nie sprawuje bezpośredniej pieczy nad dzieckiem, winno w większej części obciążać tego rodzica (art. 135 § 2 kro). Biorąc wobec powyższego pod uwagę aktualną sytuację matki małoletnich powodów oraz fakt, iż od października 2014 r. dotychczas na co dzień to ona głównie czyni osobiste starania o wychowanie i utrzymanie dzieci, Sąd przyjął, iż pozwany powinien ponieść koszt utrzymania dzieci w zasądzonej wysokości.

Mając na uwadze powyższe, kwota zasądzonych alimentów na małoletniego M. M. (2) i małoletniej M. M. (1) jest w ocenie Sądu Rejonowego adekwatna do możliwości zarobkowych i majątkowych pozwanego, jak i usprawiedliwionych potrzeb małoletnich oraz zważywszy na osiągnięte dochody przez G. M. pozwala na przyjęcie, iż wystarczą na zaspokojenie usprawiedliwionych potrzeb małoletnich powodów.

Z wszystkich wyżej wymienionych względów, na podstawie art. 133 § 1 kro w zw. z art. 135 kro, orzeczono jak w sentencji, oddalając powództwo w pozostałym zakresie.

Rygor natychmiastowej wykonalności został wyrokowi nadany na podstawie art. 333 § 1 pkt 1 k.p.c.

Z uwagi na częściowe tylko uwzględnienie powództwa – na zasadzie art. 100 k.p.c. koszty postępowania pomiędzy stronami Sąd wzajemnie zniósł.

Z tych wszystkich względów Sad Rejonowy orzekł jak w sentencji wyroku.